

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII LA VÂRSTA ȘCOLARĂ

**Precup Ioana-Monica, profesor învățământ primar
Liceul Tehnologic „Vasile Netea”, Deda, Mureș**

Una din dimensiunile esențiale pentru întreaga dezvoltare și afirmare a personalității o reprezintă creativitatea. Profilul psihologic al școlarului mic cuprinde multiple premise pentru cultivarea potențialului creativ, și avem în vedere dinamismul, expresivitatea și impetuositatea specifice vârstei, acel frează, avânt nestăvilit specifice dinamismului creator, acel elan creator și spontan care se manifestă liber la această vârstă.

Creativitatea devine educabilă încă de la vârsta preșcolară iar educatoarele trebuie să încurajeze manifestările libere a copiilor în învățare, să stimuleze potențialul creator al fiecărui copil din grup.

Termenul de *creativitate*, își are originea din limba latină, de la cuvântul *creare* = a naște, a făuri, a zămislî. În psihologie, termenul a fost introdus de G.Allport, denumindu-l capacitatea de a produce noul, organizarea proceselor psihice în sistemul de personalitate în așa fel încât, copilul să evolueze și să creeze, mereu lucruri noi în funcție de factorii externi dar și de dezvoltarea lui fizică și psihică.

Creativitatea este un proces complex, o activitate intensă care se finalizează cu creerea unui produs nou. Ea presupune originalitate care se manifestă prin diferite grade de noutate. *Progresul omenirii nu este posibil fără activitatea creatoare, teoretică sau practică a oamenilor. Din acest motiv este firesc ca activitatea creatoare să fie considerată ca forma cea mai înaltă a activității omenești*(Al. Roșca).

Creativitatea se dezvoltă influențată de: imaginație, memorie, inteligență, motivația, voința, mediul ambient iar securitatea psihică, libertatea psihică și consolidarea eului, promovează creativitatea la cel mai înalt nivel.

În procesul instructiv-educativ trebuie pus accent pe formularea obiectivelor, pe atitudinea profesorului, pe relația sa cu elevii în abordarea unor metode și mijloace specifice (metode activ-participative, învățare prin descoperire, descoperire dirijată, problematizare). Și activitatea în afara clasei și cea extrașcolară oferă numeroase ocazii pentru cultivare imaginației, creativității și trebuie valorificate la maximum.

Creativitatea școlarului mic se poate antrena și dezvolta prin diferite activități, metode, mijloace, etc iar în continuare voi exemplifica cum procedez eu la clasa mea de elevi și cum îi motivez să-și dezvolte creativitatea spre a ajunge creatoare.

Stimilarea creativității este un demers educațional complex ce cuprinde simultan fenomene de activizare, antrenare, cultivare și dezvoltare a potențialului creativ. În acest scop este necesară utilizarea diferitelor metode și procedee specifice de stimulare și antrenare a creativității individuale și de grup.

La clasa mea de elevi folosesc cel mai mult brainstorming-ul sau metoda asaltului de idei, care asigură evaluarea critică a ideilor noi, menținerea unei atmosfere propice producerii a cât mai multe idei originale, neobișnuite. Reguli de respectat: se va evita orice critică despre ideile date, se va accepta orice idee, se vor extinde și amplifica cât mai multe idei spre a descoperii cât mai mult soluții noi și valoroase, se vor combina constructiv ideile elevilor spre a construi ceva original, de fiecare dată când se folosește această metodă.

Altă metodă, pe care o folosesc la științe, istorie, matematică sau la orice disciplină este învățarea prin descoperire care le dă elevilor elanul necesar spre a afla soluții singuri, de a descoperii relații, idei noi, informații dar această metodă trebuie urmărită iar elevii îndrumați spre

obiectivele propuse. Cadrul didactic trebuie să acționeze din umbră spre a-l ghida pe elev, să afle singur cele necesare și să-l facă să creadă că ele a descoperit, singur, soluția sau ceea ce are de aflat.

Jocul didactic –educativ, este un mijloc plăcut de dezvoltare a creativității, când li se cere elevilor să diversifice regulile jocului și să afle, singuri, noi soluții, idei, informații sau să complice jocul propus, să-l facă original și unic.

Jocul derol, problematizarea sunt alte metode , foarte bune , prin care elevul este stimulat mereu și pus în situații reale în care el singur trebuie să aibă rolul principal și să rezolve sarcina dată.

Metodele activ-participative au ca principal rol de a-i face pe elevi să gândească singuri, să-și folosească imaginația, gândirea, memoria sau orice alt proces psihic spre a afla, mereu , alte soluții și a rezolva cele cerute. Aceste metode dezvoltă și gândirea critică a elevilor și îi ajută să facă, mereu, ceva nou.

Mijloacele didactice sunt variate iar cadrul didactic trebuie să știe să le aleagă, în funcție de scopul propus, de clasa de elevi de potențialul lor și de late premise.

Creativitatea este foarte importantă ,la vârsta școlarului mic, care vrea mereu să facă ceva nou, să descopere, să investigheze, să afle. Noi, cadrele didactice, suntem „mâna din umbră”, care-i îndrumăm spre succes.

Bibliografie:

1. Allport, G., 1981, *Structura și dezvoltarea personalității*", București, Editura Didactică și pedagogică.
2. Șchiopu, U, Verza, E., 1995 *Psihologia vârstelor. Ciclurile vieții*, București, Editura Didactică și pedagogică.